

Moiz Khalils tale ved Røst på Glyptoteket

Taler

Moiz Khalil
Ingeniørstuderende og stifter
af IT-virksomheden Marble

Dato

27. januar 2024

Sted

Glyptoteket, København

Min farfar, Khalil voksede op i en verden, hvor højtstående mænd fra den pakistanske storby, Lahore, så ned på ham – en ydmyg landsbydreng.

Trods deres foragt, trådte han modigt ind i storbyens pulserende hjerte, drevet af et brændende ønske om at sikre fremtiden for sin familie.

Han ankom 2 år senere til det danske samfund, det samme samfund som den dag i dag, aktivt svigter ham, min farfar forsøgte at passe ind, og integrere sig, men samfundet svigtede ham.

Hans rejse er et vidne om den ukuelig ånd. En ånd der arves gennem generationer i mit minoritetssamfund. Nu er stafetten blevet givet til mig.

I min hverdag står jeg over for lignende udfordringer. Mit sprog, min tøjstil, mit skæg – aspekter af min identitet, som jeg er stolt af – bliver ofte genstand for racisme og diskrimination.

Jeg lever i en verden, hvor jeg konstant føler, at jeg skal bevise mit værd, overkompensere for at blive accepteret, og kæmpe for at nedbryde de barrierer, som samfundet har opbygget omkring mig.

Jeg er ham, der smiler til den gamle dame, for at hun ikke skal tro jeg er en af de onde.

Jeg er ham, der gentagne gange bringer emner som Palæstina op min arbejdsplads, selv når det kan skabe uenighed blandt mine kolleger.

Jeg er ham, der investerer dobbelt så meget tid i mine studier, for at opnå de

samme resultater som mine medstuderende.

I dag står jeg midt i et hav af statuer, hvis stenøjne hviler på mig, omgivet af utallige mennesker, hvis anerkendelse jeg føler mig forpligtet til at søge.

Jeg drømmer om at de kommende generationer kan leve i en verden. En verden hvor folk ikke skal overkompensere – blot for at bære den samme byrde, som min farfar og jeg har båret.

Jeg ønsker ikke at skulle overkompensere, hver dag for at have en fremtid. Jeg drømmer om en bedre fremtid end den, min farfar havde!

Jeg drømmer om, at mine børn kan leve i en verden, hvor de er fri for diskrimination, foragt og racisme. Hvor de møder anerkendelse og håb, og hvor alle uanset deres minoritetsbaggrund har mulighed for at forme deres egen fremtid.

Nu står jeg her, en stolt efterkommer af det danske samfund, hvor jeg, ligesom min farfar, løfter blikket mod de højtstående mænd og kvinder.

Ikke som en ydmyg landsbydreng, men som en mand, der former sin egen skæbne.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/moiz-khalils-tale-ved-rost-pa-glyptoteket>